

Barkli je rekao: „Svi proroci kojima su se divili su bili mrtvi; kada su sreli živog proroka želeli su da ga ubiju. Grobovima i spomenicima su iskazivali poštovanje mrtvim prorocima, a živog proroka su obesčastili progonom i smrću.” To je Isus želeo da istakne u Lukinom (11:47-51) i Matejevom (23:29-32) evanđelju. Fariseji su se zavaravali, nisu o sebi mislili da su ubice proroka. Revni, pobožni ljudi ne vide sebe kao ljude koji odbacuju Boga, a to je upravo ono što čine.

9 RELIGIJA SAKRIVA KLJUČ OD ZNANJA

Jedna od najvećih opasnosti religije je što uzrokuje opasnost kako samoj sebi tako i ostalima. Isus je dobrim poznavacima Biblije svoga vremena rekao: „Teško vama zakonicima, što uzeste ključ od znanja: sami ne uđoste, a one koji bi ušli sprečiste.” (Lk. 11:52). Religiozni formalisti su uklonili „ključ od znanja” tako što su ljude odvratili od Božije Reči i od „prave pažnje srca” ka nepotrebnim dodacima ispravnih običaja i tradicije. Umesto da ljude dovedu Bogu ovi formalisti su usmerili pažnju na sebe i svoja pravila. Religiozni formalisti su oni koji se uzdaju da će verovanja i dela njihove religije učiniti ono što samo Hristos može.

10 RELIGIJA VODI SVOJE SLEDBENIKE POGREŠNIM PUTEM

Isus je rekao: „Teško vama, književnici i fariseji, licemeri, što prohodite more i kopno da biste dobili jednoga sledbenika, i kad ga pridobijete, činite ga sinom pakla dvostruko većim od sebe!” (Mt. 23:15). Sledbenici religije su u dvostrukoj opasnosti. Oni u svoj novi život ulaze s velikim oduševljenjem i sa revnošću slepo brane svoje slepe učitelje. Oni se stavljaju u ruke ljudima koji su zamenili sistem pravila i tradicije za život, oprostjenje i povezanost sa neograničenim Spasiteljem. Religija je

na svom mestu (Jak. 1:26-27) samo kada nas usmerava prema Hristu koji je umro za naše grehe i koji sada nudi da živi svoj život kroz one koji mu veruju (Gal. 2:20; Tit. 3:5).

NISTE JEDINI ukoliko niste uvereni da je Hristos ono što tvrdi da jeste. Ali imajte na umu da je upravo on obećao Božiju pomoć onima koji imaju dobar razlog za svoje sumnje. Rekao je: „Ako hoće ko volju njegovu da tvori, poznaće da li je ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.” (Jn. 7:17) Ovde nas Isus upozorava da vidimo stvari ne samo kakve one jesu, već kakvi smo mi.

Ako ste prihvatili veru u Hrista imajte na umu šta Biblija govori o Božijoj porodici: „Jer ste blagodaću spaseni kroz veru i to nije od vas; dar je Božiji, ne od dela, da se ne bi ko hvalisao!” (Ef. 2:8-9). Spasenje koje Hristos nudi nije nagrada za religiozni napor već poklon svima koji veruju u Njega.

Hrišćanska Evanđeoska Crkva

Službe nedeljom u 18.00 sati
20., Leystrasse 69
+43 (0)699-128 16 026

Copyright © 1993 RBC Ministries
Radio Bible Class

1 HRISTOS JE NEKO KOGA TREBA POZNAVATI I U KOGA SE TREBA UZDATI

Hristos znači više od tradicije, sistema ili verovanja. On je osoba koja poznaje naše potrebe, oseća naš bol i saoseća s nama u našim slabostima. On nam pruža oprostjenje greha, posreduje za nas i dovodi kod svog Oca. Za nas je plakao, umro i vaskrsao od mrtvih kako bi nam pokazao da je ono što tvrdi zaista tako. Pobedivši smrt pokazao nam je da nas može spasiti od

naših greha, kroz nas živeti na zemlji, kako bi nas onda sigurno odveo u nebesa. On sam sebe nudi na poklon svakome ko će se uzdati u Njega. (Jn. 20:24-31).

2 RELIGIJA JE NEŠTO U ŠTA SE VERUJE I ŠTO SE IZVRŠAVA

Religija je verovanje u Boga, pohađanje crkvenih službi, savladavanje hrišćanske nauke, biti kršten i primiti pričest. Religija je običaj, obred, svečani čin i učenje razlike između dobra i zla. Religija je čitanje i pamćenje Biblije, molitava, davanje siromašnima i slavljenje crkvenih svetih dana. Religija je pevanje u horu, pomaganje siromašnima i ispravljanje grešaka koje smo počinili u prošlosti. Religija je nešto čime su se koristili fariseji, ti ljubitelji Biblije, čuvari starih običaja, samostalne duhovne vođe koji su toliko mrzeli Hrista da su zahtevali njegovu smrt. Oni ga nisu mrzeli samo zato što je kršio njihove običaje kako bi mogao da pomogne ljudima (Mt. 15:1-9), već zato što je kroz njihovu religiju mogao da vidi kakva su njihova srca.

3 RELIGIJA NE MENJA SRCE

Isus je religiozne fariseje uporedio sa peračem posuđa koji pere samo spoljašnji deo posuđa dok unutrašnji ostaje prljav. Rekao je: „Vi fariseji spolja čistite čašu i zdelu, a iznutra ste puni grabeža i zlobe. Bezumnici! Nije li onaj načinio i iznutra, koji je načinio spolja?” (Lk. 11:39-40). Isus je znao da čovek može da promeni sliku o sebi bez promene svojih postupaka (Mt. 23:1-3). Znao je da crkveno svedočenje ili svečani čin ne mogu da promene čovekovo srce. Jedan od najpobožnijih ljudi svoga vremena rekao je da ukoliko se osoba putem Duha „ponovo ne rodi” ona ne može videti carstvo Božije (Jn. 3:3). Od toga dana pa sve do danas mnogi od najpobožnijih ljudi u svetu zaboravljaju

da, dok religija može da usmeri pažnju na spoljašnji izgled, samo Isus može da promeni srce.

4 RELIGIJA PRIDAJE VELIKI ZNAČAJ MALOME

Isus je govorio s pobožnim čovekom koji je bio sklon detaljima kada je rekao: „Teško vama farisejima što dajete desetak od metvice i rute i od svakoga povrća, a obilazite pravdu i ljubav Božiju! Ovo je trebalo činiti, i ono ne izostavljati.” (Lk. 11:42). Video je našu sklonost prema stvaranju pravila i našu usredsređenost na „moralno ispravno” ponašanje, umesto da usmerimo našu pažnju na važnije pitanje — *zašto* nastojimo da budemo tako ispravni. Dok su fariseji bili ponosni na znanje koje ih je dovelo do razumnih zaključaka, zaboravili su da Boga ne zanima koliko znamo sve dok ne sazna koliko smo zainteresovani. Na to uzvišenije „zašto” je mislio apostol Pavle kada je napisao: „Ako jezike čovečije i anđelske govorim, a ljubavi nemam, onda sam zvono koje zvuči, ili praporac koji zveči. ... I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam telo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi.” (1. Kor. 13:1,3).

5 RELIGIJA RADIJE NUDI ODOBRAVANJE ČOVEKA NEGO BOGA

Isus je sačuvao najstroži prekor za one pobožne osobe koje koriste svoj duhovni ugled kako bi privukle pažnju i počasti društva. Takvim ljudima Isus je rekao: „Teško vama farisejima što volite prva mesta u sinagogama i pozdrave na trgovima!” (Lk. 11:43). Svojim učenicima je rekao o farisejima: „A sva dela svoja čine da ih vide ljudi.” (Mt. 23:5). Isus je jasno prozreo primenu religije koja smatra da su mišljenje i pažnja ljudi važniji i poželjniji od Božijeg odobravanja.

6 RELIGIJA NAS ČINI LICEMERIMA

Isus je rekao: „Teško vama, što ste kao neprimetni grobovi, te ljudi po njima odozgo gaze, a ne znaju!” (Lk. 11:44). Šta izgleda bolje od pristojnog odevanja, prisustvovanja crkvenim službama i dela koja nas čine pristojnim, bogobožnim ljudima? A ipak, koliko pobožnih učenika, sveštenika i iskrenih vernika odbija da poštuje i ohrabruje svoje supruge, da ukazuje pažnju svojoj deci i poštovanje svojim doktrinalnim protivnicima? Isus je znao ono što mi često zaboravljamo: ono što izgleda lepo može imati zlo srce.

7 RELIGIJA ČINI ŽIVOT JOŠ TEŽIM

Zato što religija ne može da promeni srce, ona pokušava da kontroliše ljude pomoću zakona i očekivanja kojih se ne pridržavaju ni one religiozne osobe koje tumače i primenjuju ta pravila. Imajući ovo „breme” na umu Isus je rekao: „Teško i vama zakonicima, što tovarite na ljude bremena teška za nošenje, a vi ni jednim prstom svojim nećete da se prihvatite bremena.” (Lk. 11:46). Religija je dobra pri opisivanju visokih merila ispravnog ponašanja i međuljudskih odnosa, ali oskudna pri pružanju stvarne i milosrdne pomoći onima koji shvate da nisu živeli prema takvim očekivanjima.

8 RELIGIJA NAS LAKO MOŽE ZAVARATI

U šali se može reći: „Volim čovečanstvo, ljudi su ti koje ne podnosim.” Fariseji su se ponašali prema sličnoj pretpostavci, ali to nije bilo smešno. Prema Isusu, fariseji su se ponosili što su prorocima iskazivali poštovanje i gradili im spomenike. Ironija je u tome da su pravog proroka, kada su ga sreli, hteli da ubiju.